

NAMA VELTĪŠANA TAM KUNGAM

[Brālis Litlfīlds stāda priekšā brāli Branhamu, sacīdams: “Priecājamies, ka tu esi šeit, un lai Dievs tevi svētī, mans dārgo brāli.”-Tulk.] Paldies tev. Liels paldies tev, brāli Litlfīld.

Kad es pirms brītiņa ierados, Billijs, mans dēls, pateica man, ka Sems Džons bija evaņģēlists. Vai pareizi? [Kāds brālis saka: “Sems Džons Kūlvaters, tas ir Sems Džons.”-Tulk.] ...kurš dzīvo šeit. Tā ka šai vietai ir jābūt tādai kā svētai vietai, vietai, kas ir veltīta Tam Kungam. Un mēs esam uzcēluši ēku šajā svētajā vietā. Un šajā rītā mēs atrodamies šeit, lai veltītu šo ēku Dievam, Kurš ir sargājis to un licis visām šīm lietām īstenoties.

Un man tas vienmēr sagādā lielu prieku, un tas ir gods pateikt dažus vārdus par...dievnama veltīšanā Tā Kunga kalpošanai. Lūk, dievnams ir tikai ēka. Bet reiz Stefāns pateica, viņš sacīja: “Sālamans uzcēla Viņam namu. Bet Visaugstākais nedzīvo ar rokām darinātos mājokļos, bet ķermenī Tu esi Man sagatavojis.” Saprotat?

2 Un mēs zinām, ka Draudze ir... Dieva Gars cilvēkos, lūk, kas ir Draudze. Bet mums ir arī sanāksšanas vietas, veltītas vietas, kur šis Draudzes ķermenis sanāk kopā, lai pielūgtu Dievu. Un Dievs ir devis mūsu dārgajam brālim un šai sanāksmei šo ļoti brīnišķīgo celtni. Tāpēc šorīt mēs esam šeit šim mērķim: lai veltītu to kā pielūgsmes vietu Tam Kungam, mūsu Dievam.

Es palūgšu šim draudzes ganam līdzdarboties šajā veltīšanā, izlasīt no Bībeles, 2. Laiku grāmatas 5. nodaļas, pirms mēs sāksim veltīšanas kalpošanu. 2. Laiku grāmata 5. nodaļa, brāli Litlfīld.

3 [Brālis Litlfīlds lasa Rakstus-Tulk.]

Tā tika pabeigts viss darbs, ko Salamans darīja pie Tā Kunga nama. Tad Salamans ienesa visas sava tēva Dāvida veltītās lietas - sudrabu, zeltu un visus rīkus, un viņš tās novietoja Dieva nama dārgumu krātuvēs.

Tad Salamans sapulcināja Israēla vecākus un visus cilšu galvenos, Israēla bērnu tēvu namu vadoņus Jeruzālemē, lai uznestu Tā Kunga derības šķirstu augšā no Dāvida pilsētas, tas ir, Ciānas.

Un visi Israēla vīri sapulcējās pie ķēniņa uz svētkiem, tas bija septītā mēnesī.

Kad visi Israēla vecāki bija sanākuši, tad levīti pacēla šķirstu.

Un viņi uznesa to augšā kopā ar Saiešanas telti un visiem svētiem priekšmetiem, kas atradās teltī; visu to uznesa augšā levītu priesteri.

Bet ķēniņš Salamans un visa Israēla draudze, kas pie viņa bija sapulcējusies šķirsta priekšā, upurēja kaujamiem upuriem tik daudz sīklopu un vēršu, ka tos nespēja nedz saskaitīt, nedz aplēst.

Un priesteri ienesa Tā Kunga derības šķirstu savā vietā, nama iekšējā svētnīcā, vissvētākajā vietā, zem ķerubu spārniem.

Jo ķerubu spārni bija izplesti pār šķirsta novietni, un tā ķerubi aplāja šķirstu un tā nesamās kārtis no augšas.

[Brālis Litlfīlds saka: “Lūdzu, visi piecelieties kājās.”]

Un nesamās kārtis bija tik garas, ka kāršu gali no šķirsta bija redzami iekšējās svētnīcas priekšā, bet ārpusē tie nebija redzami; un tā tas tur ir līdz pat šai dienai.

Šķirstā nekā vairāk nebija iekšā kā vienīgi divas akmens plāksnes, kuras Mozus bija ielicis pie Horeba kalna, kad Tas Kungs noslēdza derību ar Israēla bērniem pēc viņu iznākšanas no Ēģiptes.

Un notika, kad priesteri iznāca no svētnīcas - jo visi priesteri, kas bija tur, bija svētījušies, neieturot iedalījumus,

arī levīti, kas bija dziedātāji, proti, Asafs, Heimans, Jedutuns ar saviem dēliem un brāļiem, visi tērpušies smalka linu auduma drānās, ar cimbālēm, arfām un cītarām bija nostājušies altāra austrumu pusē un līdzās viņiem ap simts divdesmit priesteru, kas pūta taures,

un, vienlaicīgi iesākoties mūzikai un dziesmai, šķita, it kā būtu tikai viens, kas taurētu, un viens, kas dziedātu, un tikai skanētu viena balss, kas To Kungu teiktu un slavētu Viņu; un, kad uz augšu pacēlās tauru, cimbāļu un citu instrumentu un slavas dziesmas skaņas, pauzdamas: "Jo Tas Kungs ir labs, un Viņa žēlastība paliek mūžīgi!" - tad viss nams, Tā Kunga nams, piepildījās ar mākonī,

tā ka priesteri nevarēja nostāvēt, lai kalpotu, šī mākoņa dēļ, jo Tā Kunga godība bija piepildījusi Dieva namu.

Tad Salamans sacīja: "Tas Kungs ir sacījis, ka Viņš dzīvos biezā tumsā,

bet es esmu Tev uzcēlis namu...

4 Kad mēs nopietnībā uzlūkojam dzīvā Dieva Vārdu un runājam par tēmu "Ēkas veltīšana Tam Kungam", man gribētos izteikt šo paziņojumu: ka daudziem no mums un jo īpaši daudziem studējošajiem ir zināms, ka Dievs ir visuresošs. Nu, es ticu, ka savā mērā Dievs ir visuresošs, jo, tā kā Viņš ir viszinošs, tas padara Viņu par visuresošu. Ja Dievs ir visuresošs kā, piemēram, atmosfēra, tad Viņš ir mīts.

Taču Dievs ir Persona. Tādējādi Viņam ir jābūt kādai noteiktai vietai, kur Viņš mājō. Un Viņš ir visuresošs, jo Viņš ir viszinošs. Tādējādi, ja Viņš ir visur, būdams viszinošs, Viņš zina visu. Tādējādi, ja Viņš zina visu, Viņš zina, kas notiek ikvienā vietā. Taču pats Dievs mājō kādā noteiktā vietā.

5 Tādējādi, būdams bezgalīgs... Lūk, vārds "bezgalīgs" nevar tikt izskaidrots ar nevienas valodas vārdiem. Lūk, vārds "bezgalīgs" ir kā bezgalība, tas arvien turpinās. Un Dievs ir bezgalīgs. Un, ja es mēģinātu to kaut kā izskaidrot, ko nozīmē bezgalība, tad tas būtu, ka simts miljoni gadus pirms vēl bija izveidota zeme, bezgalīgais Dievs zināja katru blusu, kas vien būs uz zemes, un zināja, kad ikviena no tām mirksņinās aci. Tā ne tuvu nav puse no tā, ko nozīmē būt bezgalīgam.

Tādējādi Dievs, būdams bezgalīgs un viszinošs, Viņš zina pilnīgi visu, un Viņš zina visu, kas notiek visās vietās jebkurā laikā. Bet pats Viņš ir Persona, kas dzīvo vienā vietā. Šādi Viņš...mēs varētu saukt Viņu par viszinošu.

6 Lūk, Dievs dzīvo starp Saviem ļaudīm. Un, tā kā Viņš izsauca viņus no Ēģiptes, viņi bija Dieva ļaudis. Viņš izvēlējās viņus kā tautu, īpašus cilvēkus, ķēnišķīgus priesterus. Un Viņš izvēlējās šos konkrētos cilvēkus. Un, kamēr vien viņi mājōja Ēģiptē un bija izkaisīti, viņi bija Dieva ļaudis. Taču, kad Viņš izsauca viņus, tad viņi kļuva par Dieva draudzi. Jo vārds "draudze" nozīmē "atdalītie, izsauktie". Viņi kļuva par Dieva draudzi.

7 Tad kā Dieva draudzei Dievs noteica viņiem noteiktu vietu, kur šie cilvēki varēja satīties, kur notiktu pielūgsmē; jo Dievs ilgojas būt sadraudzībā ar Saviem ļaudīm un būt starp Saviem ļaudīm.

Pēc tam Dievs paņēma Mozu uguns kalnā, kur zibeņoja zibeņi un dārdēja pērkonī. Un Viņš parādīja viņam, kāda veida mītnē Viņš vēlējās dzīvot uz zemes. Jo Mozus atveidoja to zemes telti saskaņā ar to paraugu, ko viņš bija redzējis debesīs, Tā Kunga svētnīcu.

Ak, man tas šķiet tik brīnišķīgi, kad aizdomājos, ka Dievs, pirms Viņš ļāva uzcelt draudzes namu, tai celtnēi bija jābūt pēc Viņa debesu mājokļa parauga! Mozus visu uztaisīja pēc debesu parauga.

8 Un tagad tikai nedaudz apskatīsim to, ko Mozus droši vien redzēja. Un viņš uztaisīja to no zemes materiāliem, tas bija taisīts no ādām, aitu ādām. Mēs saucam to par tabernakulu jeb telti, kas nozīmē “mājieta”. Un šajā mājietā jeb teltī bija trīs atsevišķi nodalījumi. Pavisam noteikti, tieši tā tas ir godībā.

Un mēs ieraugām, ka viens no tiem tika saukts par pagalmu jeb sanāksmes vietu. Nākamais tika saukts par svēto vietu. Bet vēl nākošais tika saukts par vissvētāko vietu. Tas viss norādīja uz Kristu. Un pat tas iekārtojums, kas bija tur iekšā, viss stāstīja par Kristu.

Tieši tāpēc Kristū mājā Dieva pilnība, jo visas lietas norādīja uz Viņu. Un Kristus bija Dievs, kļuvis par miesu, Dievs bija teltī uz zemes. Tāpēc Stefans sacīja, ka: “Sālamans uzcēla Viņam templi. Taču Visaugstākais nemājo ar rokām celtos namos; bet ķermeni Tu esi Man uztaisījis.”

9 Viss tās ēkas iekārtojums simbolizēja Kristu. Tādas lietas kā mazgāšanas trauks, kur tika mazgāts upuris, vara altāris, kur tas tika nokauts un sadedzināts. Un tas varš altārī stāsta par tiesu, par Dievišķo tiesu. Varš, kā tā vara čūska, kas bija uztaisīta tuksnesī, stāstot par Dievišķo Dieva tiesu pār čūsku, uztaisīta no vara, notiesāta.

Kad Ēlija uzkāpa augšā paskatīties, viņš sacīja: “Debesis bija kā varš,” Dievišķā tiesa pār grēcīgo valsti. Varš stāsta par tiesu. Pati čūska un miets stāstīja par jau notikušo tiesu (Dieva Dievišķo tiesu pār čūsku) un runāja par Kristus atnākšanu, kad Viņš tiks padarīts par grēku un pār Viņu tiks izlieta Dieva Dievišķā tiesa. Ka Viņam, kurš bija gan cilvēks, gan Dievs, būs jānonāk lejā, jāklūst zemākam par eņģeļiem, lai Viņš varētu nomirt par mūsu visu grēkiem.

Viņa dvēsele nevarēja nomirt, jo Viņš bija Dievs. Taču Viņa ķermenim bija jābūt ķermenim no miesas, lai tas varētu nomirt kā upuris: no jaunavas dzimis ķermenis nomira kā upuris, lai mēs, grēcīgi cilvēki, varētu būt atvesti Dieva tuvumā, ticot tam.

10 Vēl mēs ieraugām arī to, ka Dievs mājā trīs istabu mājā, un tieši tādā mājā dzīvojat jūs. Neviena cilvēks nevar dzīvot citādāk, kā trīs istabās.

Reizēm es esmu izbrīnīts, kad dodos un ieraugu mājas ar divdesmit vienu istabu, piecpadsmit istabām. Taču jūs dzīvojat tikai trīs istabās. Tā ir virtuve, viesistaba un guļamistaba. Varbūt tev ir trīs guļamistabas, varbūt tev ir verandas. Taču patiesībā tu dzīvo tikai trijās. Varbūt tev ir ēdamistaba, taču tā ir tikai virtuves atvase. Virtuve, kur tu ēd, viesistaba, kur tu esi sadraudzībā, un guļamistaba, kur tu atpūties.

Un tas stāsta par Dieva kārtību Viņa Draudzē. Mēs ienākam virtuvē, kad dzirdam Vārdu un ēdam Dieva labās lietas. Tā ir taisnošana. Pēc tam mēs nonākam svēttapšanā, kur mums ir sadraudzība vienam ar otru, un tad Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Asinis attīra mūs no visa grēka. Un vēl mums ir atpūtas un drošības vieta, kad mēs esam kristīti ar Svēto Garu: taisnošana caur ticību, svēttapšana caur Asinīm, Svētā Gara kristība.

11 1. Jāņa 5:7 ir teikts: “Ir trīs, kas liecina debesīs: Tēvs, Vārds (kas ir Dēls) un Svētais Gars, šie trīs ir Viens. Ir trīs, kas liecina uz zemes: ūdens, asinis un Gars, un šie trīs ir vienisprātis.”

Tev nevar būt Tēva bez Dēla. Tev nevar būt Svētā Gara, ja tev nav gan Tēvs, gan Dēls. Bet tu vari būt taisnots bez svēttapšanas. Un tu vari iziet svēttapšanu un būt bez Svētā Gara. Tie ir vienisprātis. Bet Tēvs, Dēls, Svētais Gars ir viens.

Pagalmā tu vari būt taisnots caur ticību, ticēdams. Tai otrā tu vari būt attīrīts no grēka dzīves un iziet svēttapšanu.

12 Lūk, tāpat kā tas ir dabiskajā, tāpat tas ir garīgajā. Kad sieviete piedzemdē mazuli, pirmais atnāk ūdens. Nākamās atnāk asinis. Treškārt atnāk dzīvība. Un, kad Jēzus nomira uz krusta, tās sastāvdaļas iznāca no Viņa ķermeņa, lai attīrītu Viņa Draudzi un ievestu to Viņā. Kad viņi caurdūra

Viņa sānu, tur bija ūdens, Asinis. Un: "Tavās rokās Es atdošu Savu Garu."

Lūk, kādā veidā ar vienu Garu mēs visi esam kristīti vienā ķermenī un atrodamies mierā. Ak, ko gan var izdarīt pasaule? Es tik ļoti priecājos, ka Dievs mani paņēma Savās rokās, pirms to izdarīja draudze ar visām savām mācībām. Es esmu atradis miera vietu. Ak, kāda tā ir jauka mājvieta, kur "vairs nav nekāda nosodījuma tiem, kas ir Kristū Jēzū", lūk, kur var atrast to mūžīgo mieru!

13 Vēstulē Ebrejiem Pāvils sacīja, izskaidrodams sabatu, "ka bija laiks, kad Dievs iegāja mierā sabata dienā." Un viņš sacīja: "Vēl Viņš noteica noteiktu dienu, sakot Dāvidā: 'Šodien, pēc tik ilga laika, kad jūs dzirdēsiet Manu balsi, nenocietiniet jūsu sirdi.'"

Un Jesajas 28. nodaļā Viņš sacīja: "Jo rīkojumam ir jābūt uz rīkojuma, rindiņai uz rindiņas; šeit nedaudz un tur nedaudz, cieši turies pie tā, kas ir labs, jo ar šļupstošām lūpām un svešās mēlēs es runāšu uz šiem cilvēkiem. Un šis ir tas miers."

Ak, tas pilnīgais miers; iznākt no sanāksmes pie altāra, no altāra uz Kristus azoti, to gultu, nakti, uz to apslēpto vietu, atpūtas vietu! Taisnošana, kuru mācīja Mārtiņš Luters. Svēttapšana, kuru mācīja Džons Veslijs. Lūk, Svētā Gara kristība, kuru mācīja pentakosti. Caur Svēto Garu tu ieej nebeidzamā, mūžīgā mierā. Un, kamēr vien tu atrodies tajā istabā, tu esi apslēpts vissvētākajā vietā ar Dievu, un tu esi pirmdzimto Draudzē. Tu esi kristīts Kunga Jēzus Kristus ķermenī. Un tu esi brīvs no tiesas, jo tu esi izgājis caur Asinīm un, "kad Es redzēju asinis, Es iešu jums garām". Un Kristus ir uzņēmis tev domāto tiesu, un tev nekad nevajadzēs iet cauri tiesai, un tu esi pārgājis no nāves Dzīvībā. Tāpēc ienākšana patiesajā Dieva mājvietā notiek caur garīgo kristību.

14 Kas tas ir? Sanāksme, grēcinieks atnāk un klausās. Tieši tā viņš ēd, tieši tā viņš iemācās, ka Jēzus nomira viņa vietā, ka viņš ir vainīgs grēcinieks, pakļauts nāvei, un ir likumīgi pelnījis nāvi. Taču, kad viņš dzird, "ticība nāk no dzirdēšanas", tad viņš pieceļas kājās un dod liecību, ka viņš ir nederīgs, bet ka viņš patiešām tic un pieņem Kunga Jēzus nāvi, kuru Viņš izcieta viņa vietā, un ka Jēzus izpirka viņa grēkus; un viņš pieņem to caur ticību caur Vārdu. Un turpmāk viņš izmainīs savu dzīvi un dzīvos pareizi.

Un tomēr tajā sirdī ir vēlmes, ļaunuma sakne, lai darītu nepareizi, jo tas koks ir tikko kā nocirsts. Viņam var būt piedots tikai tas, ko ir izdarījis viņš, nevis tas, ko izdarīja Ādams, bet tas, ko izdarīja viņš, tie grēki, ko izdarīja viņš. Viņš var lūgt piedošanu par to, ko izdarīja viņš. Bet viņš nevar lūgt piedošanu par to, ko izdarīja Ādams. Pēc tam ienāk Jēzus Kristus Asinis caur svēttapšanu un attīra to sirdi no visa grēka, un izrauj visas grēka sastāvdaļu saknes.

Šis vārds "padarīt svētu" - cilvēki to nesaprot. Taču tas ir grieķu saliktenis, kas nozīmē "attīrīts un nolikts malā kalpošanai". Altāris darīja svētu to trauku un to attīrīja, un tas tika nolikts malā kalpošanai. Bet nolikts malā kalpošanai vēl nenozīmē, ka tas ir kalpošanā. Taču, kad Svētais Gars atnāk uz šo par svētu padarīto trauku, Tas piepilda to un ieliek to Tā Kunga kalpošanā.

15 Trīs istabu māja... Tu pats arī dzīvo trīs istabu mājā. Tu esi dvēsele, ķermenis un gars. Tu esi trīs nodalījumi. Dievs mājo trijos. Dievs ir pilnīgs trijos. Draudze ir pilnīga trijos. Bībeles matemātika nevar pievilt. Septiņnieki pielūgsmē un divdesmit četrinieki kārdināšanā, un četrdesmit jubilejā...piecdesmit. Bībeles matemātika ir nevainojama. Dievs ir pilnīgs trijos. Tēvs, Dēls un Svētais Gars veido vienu pilnīgu Dievu, tā paša Dieva trīs kalpošanas.

Draudze ir padarīta pilnīga caur taisnošanu, svēttapšanu un Svētā Gara kristību. Tad tu esi apzīmogots līdz tavas izpirkšanas dienai. Un tam, kurš reiz ir šķīstīts ar Jēzus Kristus Asinīm, vairs nav nekādas vēlēšanās grēkot. Tu esi pārgājis no nāves Dzīvībā.

16 Ja mums šajās dienās nebūtu tik daudz izsmiešanas, tad jūs ieraudzītu īstenu draudzi, darītu svētu caur Svētā Gara spēku, un sadraudzību, kas būtu ārpus jebkuras cilvēciskas domāšanas. Taču mums ir atdarinātāji, kas uzrodas un apgalvo, ka viņiem tas ir. Ļoti bieži viņi ļauj un runā mēlēs,

lai parādītu kaut kādu ārēju emociju. Taču, brāli, Jēzus sacīja: “Jūs viņus pazīsiet no viņu augļiem.” Ērkšķi un dzelkšņi aug kopā ar kviešiem, taču jūs pazīsiet viņu pēc viņu augļiem. “Neraujiet viņus ārā, bet ļaujiet tiem augt kopā. Un pļaujas eņģeļi viņus atdalīs.”

17 Trīs istabu māja, trīs nodalījumu kalpošana... Viens ir tavs ķermenis, tas, ko tu dari Kristum. Nākošais ir tavs gars, tas, ko tu domā par Kristu. Nākošā ir tava dvēsele, tā ticība, kas tev ir uz Kristu. Trīs istabu māja, pilnīgi, absolūti veltīta dzīvā Dieva kalpošanai. Taisnošana caur ticību, svēttapšana caur Asinīm, piepildīšanās ar Svēto Garu, ieejot mierā un atpūtā ar Dievu.

Nav brīnums, ka mums ir tik daudz atkrišanas. Nav brīnums, ka mums šodienas draudzēs ir tik daudz problēmu. Jo viņi nenoiet visu ceļu ar Dievu, lai ienāktu tai vietā, kur tas ir miris. Cilvēks nomirst savai intelektuālajai domāšanai. Atcerieties, maza sēkliņa, tā nespēs dzemdēt nekādu dzīvību, kamēr tā nesapūs. Ielieciet zemē kukurūzas graudu, ļoti dzeltenu un ar cietu apvalku. Kamēr tas grauds nenomirs un viņa ķermenis nesapūs, no tā neizaugs vēl viens asns. Un, kad atnāk tā jaunā dzīvība, tā ir absolūti un pilnīgi citādāka nekā tā pirmā dzīvība. Tā ir mīksta un elastīga, un dzīva. Tā atnāk no tā mazā dzīvības graudiņa, kuram apkārt ir apvalks.

18 Tāpat notiek ar vīrieti vai sievieti, kas ir dzimuši no Dieva Gara. Tu vari būt tik ļoti lielisks, intelektuāli. Taču, kamēr tu neesi piedzimis no augšas un tavās domās nav sapuvis tavs intelekts, kad tu turies tikai pie Kristus un Viņš ir piepildījis tevi ar Savu Garu – lūk, kad šīs pasaules lietas tev kļūst par muļķību un Dieva mīlestība ir liela un pirmajā vietā tavā dzīvē.

Te nu tas ir. Mozus vai Ārons un pravieši, un tā tālāk... Es uzskatu, ka šodien nevienam sludinātājam nav tiesību sludināt Evaņģēliju, pirms viņš ir pabijis tajā svētajā vietā. Tieši tā ir tā vieta, kur notiek brīnumi.

19 Nav brīnums, ka dabiskā draudze šodien nespēj ticēt brīnumiem. Viņi vēl nav pabijuši tai vietā, kur notiek brīnumi, kur viņi ir atpūtā ar Dievu. Tā ir tā vieta, kur sapumpuroja Ārona nūja – kaut kas tāds, kas bija miris. Vecai, izkaltušai tuksneša nūjai tajā vissvētākajā vietā no jauna atgriezās dzīvība un uzziedēja ziedi, un parādījās atvases, un izauga lapas. Kā? Jo tā pabija vissvētākajā vietā.

Varat paņemt mirušu grēcinieku, sapuvušu, miesīgu savā domāšanā, Dieva spēka kritiķi, un ievest viņu Svētā Gara Klātbūtnē, tur ar viņu kaut kas notiks. Protams. Ieejot tajā vientuļajā vietā ar Dievu... “Viņš mājō,” saka Mozus nākamajā nodaļā, “biezā tumsā.” Lūk, kur mājō Dievs. Lūk, kur atrodas dzīvība, tā atrodas sapuvušā samaitātībā. Kur atrodas dzīvība? Sēklā, kad tā ir sapuvusi. Kad tā nomirst sev, tā dzemdē jaunu dzīvību.

Kur atrodas Dievs? Viņš paliks ar tevi, ja tu esi gatavs nomirt sev un dot iespēju Viņam – ķermeni, kalpošanu; prātu, garu, domas; un dvēseli, tavu ticību Dievam. Trīs istabu māja.

20 Un tā, bija konkrēts veids, kā pieiet tam namam, kā to bija uztaisījis Mozus. Un es pieminēju, kāda veida pieeja tā bija. Pirms tu varēji ienākt tajā ēkā, tev bija jābūt sagatavotam, pirms tu iegāji pielūgsmē. Lūk, mēs atrodam Rakstos, ka tad, kad Dievs taisīja cilvēkiem ceļu, lai varētu atnākt uz to ēku, lai Viņu pielūgtu, Dievs pateica: “Paņemiet sarkanu teli, uz kuras jūgs vēl nav likts.” Teli, un tai ir jābūt sarkanai, purpursarkanai. Sarkanais stāsta par izpirkšanu, asinīm; sarkans.

Tieši tāpēc mūsu grēki ir sarkani. Tieši tāpēc Kristus Asinis ir sarkanas. Paņemiet sarkana stikla gabalu un paskatieties caur to uz sarkanu stikla gabalu un ieraudzīsiet, kāda krāsa tur būs. Sarkans caur sarkanu izskatās balts. Kaut arī mūsu grēki būs purpursarkani, kad Dievs skatās uz tiem caur Sava Dēla Asinīm, tie ir balti kā sniegs. Sarkans, izpirkšana, sarkans caur sarkanu izskatās balts. Kad Dievs skatās caur Sava Dēla Asinīm, kuru tu esi apliecinājis kā savu Glābēju, Viņš vairs tavus grēkus neredz; tie ir balti kā sniegs. Sarkans caur sarkanu...

21 Un Viņš pateica: “Paņem sarkanu teli,” tā atkal ir Kristus līdzība. Viņš gribēja uztaisīt

šķīstīšanas ūdeņus neticīgajam. Un Viņš pateica: “Paņem šo teli, uz kuras kakla jūgs vēl nav likts.” Tas stāsta, ka tas nav ne ar ko sajūgts.

Šodienas nelaime ir tāda, ka mēs cenšamies sajūgties ar visu. Draudze un konfesija cenšas sajūgties ar pasauli. Bet Dieva spēks nav sajūgts ne ar ko, izņemot Dievu. Neviena konfesija nevar pateikt: “Man tas ir.” Tas ir Dievam, nevis draudzei, nevis konfesijai, nevis kādam cilvēkam, nevis ticības mācībai, bet tas pieder Dievam. Nesajūdzies ar neticīgajiem, bet izej no viņu vidus; esi iejūgā ar Dievu. “Uzlieciet sev Manu jūgu,” sacīja Jēzus, “un iemācieties no Manis, jo Es esmu lēnprātīgs un pazemīgs, un jūs atradīsiet mieru jūsu dvēselēm.”

22 Nekad nav bijusi iejūgta, nekad nav bijis jūga uz viņas kakla... Un šo teli bija jānokauj augstajam priesterim. Un tas bija Kajafa, augstais priesteris – viņš bija Kunga Jēzus nāves liecinieks. Un tā bija jānokauj visas Israēla sanāksmes priekšā. Un tieši Israēls bija tas, kas nosodīja Jēzu un bija Viņa nāves liecinieks. Sajūgti ar pasaules neticību...

Ievērojiet, pēc tam to teli bija jāsadēdzina. Viņas nagus, viņas galvu, viņas ragus, mēslus, kas bija tai telē, visam bija jātiek sadedzinātam. Un dedzināšanā bija jāizmanto sarkanais ciedru koks un īzaps.

23 Lūk, sarkanā krāsa Bībelē attiecas uz mirušas aitas vilnu asinīs, purpursarkans, kas nozīmē mūsu izpirkšanu. Tai purpursarkanajai vilnai bija jātiek iemestai līdz ar teli. Un vēl bija ciedra koks, kas stāstīja par krustu. Krusts, ciedra koks, ir balts ar sarkanām strīpām. Un baltais stāsta par krusta taisnīgumu. Un sarkanais stāsta par Asinīm, kas padarīja to taisnīgu. Krusts bija lāsts. “Nolādēts ir tas, kas karājas uz koka.” Krusts bija lāsts, līdz pār to izlija Jēzus Kristus Asinis. Tad mēs ieskaujam to savās sirdīs, jo tas ir Dieva taisnīgums. Tieši tas sarkanais, kas bija tai ciedra kokā, uztaisīja balto taisnīgumu. Ciedra kokam bija jātiek sadedzinātam kopā ar to.

24 Tad īzaps tika iemests sarkanajā...ciedra koks un īzaps. Īzaps ir vienkārši parasta nezāle. Tas nozīmē, ka Evaņģēlijs nav jānāca ar dažādiem doktora grādiem, bet tas ir jānāca pazemībā, tikpat pazemīgi kā tās nezāles, kas ir tev priekšā. Evaņģēliju nedrīkst padarīt sarežģītu cilvēkiem. Tam ir jābūt vienkāršam.

Tas bija īzaps, ar kuru viņi uzzieda jēra asinis uz durvju ailes pārsedzes Israēlā. Īzaps, nezāles, vienkārši parastas nezāles, padarot šķīstīšanas ūdeņu Evaņģēlija pazemību... Jo šķīstīšanas ūdeņi ir dzīvā Dieva Vārds. Tiem bija jātiek sadedzinātiem kopā: telei, sarkanajam ciedru kokam un īzepam, visiem sadedzinātiem kopā. Un pelni bija jāglabā ārējā pagalmā svētā vietā.

25 Dievs, lai tas nosēžas dziļi sirdīs! Dieva Vārdu nav tiesības sludināt no nesvētām lūpām. Tam nebūtu jāskan no tāda vīra mutes, kas saka, ka Jēzus Kristus reiz bija tāds, bet tagad ir kaut kas cits. Tam ir jātiek sludinātam ar dzīvā Dieva spēku caur attīrītām lūpām, kas ir velūtas Tā Kunga kalpošanai.

Lai šie pelni, šķīstīšanas ūdeņi, tiek glabāti svētā vietā. Nevienam ticīgajam, kas pieņem Kunga Jēzus Vārdu, kas apliecina Viņu kā Glābēju, nevajadzētu darīt šīs pasaules lietas. Ja viņš to izdara, viņam uzreiz tas ir jānožēlo, jo tie šķīstīšanas ūdeņu vārdi ir jāglabā svētā vietā, jātur tīrās rokās.

Nevienam vīram nav tiesības sludināt evaņģēliju, pirms viņš sākumā nav attīrīts no šīs pasaules rūpēm un lietām.

26 Šķīstīšanās ūdeņi. Ko tie darīja? Kad neticīgais, tāds, kurš bija dzimis Israēlā, bet aizklīdis prom, vai arī svešinieks, kas atnāca uz draudzi, pirmais, kas notika ārā pagalmos, kur tika pasniegta gaļa, kur tika sludināts Vārds; vīrs ar tīru sirdi un ar tīrām rokām, kurš rīkojās ar šo purpursarkano...ar teles, ciedru koka un īzapa sadedzināšanu, paņēma un apslacīja to cilvēku ar šķīstīšanas ūdeņiem.

Sludinātājam ir jābūt tīrai, šķīstai, patiesai sirdij. Viņa rokām ir jābūt neaptraipītām ar šīs pasaules lietām. Kas sludina Vārdu, tiek glabāts svētā vietā un apkalpots ar svētām rokām. Vēstulē Efeziešiem 6. nodaļā ir teikts, ka mēs esam mazgāti ar Vārda ūdeni: šķīstīšana. “Ticība nāk no dzirdēšanas, Vārda dzirdēšanas.”

Ko mēs darām? Mēs ieejam šajā ēkā. Šeit ir tā telts, taču, pirms kāds var ienākt, kas ir svešinieks, kas ir tālu prom no Dieva, kas reiz ir atkritis vai ir aizgājis tur ārā pasaulē, vai tāds, kas piedzimis ārpus Israēla – tādām sākumā ir jāatnāk un jātiek aplacītam ar šķīstīšanas ūdeņiem, kas atdalīs viņu no šīs pasaules lietām, lai viņa vēlme un mīlestība ir Dieva Vārds, ka viņš uzskatīs to par svarīgāku par visu pārējo.

27 Ko viņi pēc tam darīja ar tās teles asinīm? Viņi paņēma teles asinis un ielēja tās traukā, devās pie telts durvīm un uztriepa tur pāri durvīm septiņas strīpas. Tad, kad pielūdzejs jeb aplacītais, kurš ir šķīstīts no šīs pasaules lietām, tagad atnāk, kad viņš iet iekšā pa durvīm, viņam ir jāpaskatās uz šīm asinīm – nevis uz kādu ticības mācību, nevis uz kādu konfesiju, bet uz mirušā upura asinīm.

Jums ir jāatceras, ka tas bija uzslacīts septiņas reizes. Tas nozīmē, ka visus septiņus tūkstošus gadus, kurus cilvēki eksistēs uz zemes, tas ir pateicoties asinīm, un tas būs vienīgais sadraudzības pamats, kur Dievs satiksies ar cilvēku; asins sadraudzība.

28 Tagad jūs jau ienākat no pagalmiem sadraudzībā. Pirms tu vari ienākt ticīgo sadraudzībā, tev ir jātiek attīrītāms ar Jēzus Kristus Asinīm. Nav svarīgi, cik labi tu zini Bībeli, cik labi tev tā ir izskaidrota, tev ir jāatzīst Kunga Jēzus Asinis un jātiek šķīstītam un attīrītāms no taviem pasaulīgajiem ieradumiem: smēķēšanas, dzeršanas, azartspēlēm. Jūs, sievietes, kas nēsājat netikumīgu apģērbu, jūs, diakoni un pārējie, un draudzes locekļi, kas dzerat, smēķējat cigaretes, spēlējat kārtis, ejat uz biljarda zālēm; tās ir šīs pasaules lietas. Un jums ir jābūt attīrītiem no tā, un ir tikai viena lieta, kas var to izdarīt. Tā ir jūsu dabas pārmaiņa, un to var izdarīt tikai Jēzus Kristus Asinis. Pareizi.

29 Jums ir jāatzīst Asinis. Jo katrā paaudzē, jau kopš tās dienas Ēdenes dārzā, kur tika izdarīts grēks, Dievs izdarīja vajadzīgo, lai atkal būtu sadraudzībā ar cilvēku. Tas bija caur Asinīm. Man ir vienalga, cik laba ir tava draudze, cik daudzas tev ir konfesijas, cik labi tu esi sagatavots, cik daudz tu esi gavilējis vai runājis mēlēs – no šīs pasaules lietām tevi šķīsta tikai Jēzus Kristus Asinis.

Ko mēs darām? Mēs ieejam tajā pirmajā templī, kas tika veltīts. Kas tas bija? Sākumā ir Vārda dzirdēšana. Pēc tam ir jāatnāk un jāatzīst Asinis. Jā.

Cilvēki šodien saka: “Svēttapšana ir kaut kas vecmodīgs.” “Padarīt svētu” nozīmē “attīrīt”. Un cilvēks, kas nespēj atzīt Jēzus Kristus Asinis, kas attīra viņu no viņa grēkiem, nekad nespēs būt sadraudzībā ar patieso dzīvā Dieva Draudzi. Tas nav iespējams.

30 Es ar to nedomāju konfesionālās dzīvā Dieva draudzes. Mums tādu ir papildam. Četras, piecas dažādas konfesijas, kuras ir tikpat labas kā tās pārējās, bet kopumā ir nosodītas un cilvēkam no tā nav nekādas jēgas, kamēr nav uzziestas Asinis.

Ak, dārga ir tā straume,

Kas dara baltus mūs kā sniegs.

Nevienu citu avotu es nezinu

Tik Jēzus Asinīs to atradu.

Nekāda konfesija, nekāda draudze, nekāda ēka, nekāda barjera, nekas, tikai Jēzus Asinis. Tas ir vienīgais man zināmais avots, kas attīra. Un ikvienam cilvēkam, kas atnāk pielūgt Dievu, sākumā ir jāatzīst, ka bija upuris, kas nomira, un Viņa Asinis tika izlietas, lai tu varētu ieiet šajā sadraudzībā

un pieņemt to.

31 Tas, ko es mēģināju pateikt vakar vakarā par cilvēkiem, kas ir dzimuši no Dieva Gara – nav brīnums, ka viņi neredz šīs pasaules lietas, jo viņi ir no citas pasaules. Viņu Gars nāk no augšienes, kur mājō svētums un taisnīgums, kur Jēzus Asinis uz Viņa asiņainajām drēbēm ikdienas ir Dieva priekšā. Eņģeļi noliecas tā priekšā. Viss, kas ir debesīs, noliecas tā priekšā. Un viss uz zemes, kas dosies uz debesīm, nolieksies tā priekšā. Mums visiem ir jāatzīst Asinis.

32 Kad mēs paejam zem šīm septiņām asins strīpām, te pielūdzēji jau ieiet iekšā sadraudzībai. Ak, daži cilvēki iziet un dzird Vārdu; viņi dodas uz kādu garīgo semināru; viņi domā, ja viņi iemācās visu draudzes apmācību, viņi domā, ka viņiem ir tiesības sludināt. Taču viņiem nav tiesību sludināt, pirms viņi ir atzinuši Jēzus Kristus Asinis, kas attīra viņus no viņu...

33 Sludinātāji iet pa ielu, aplikuši ap kaklu krādziņu, ar cigareti mutē; citi iet uz tām peldēšanas pludmalēm un visur kur citur, un guļ tur ar savām sanāksmēm, spēlē mānīšanās kauliņu spēles un viesības draudzē, un saucas par sludinātājiem. Nekādi, nē. Tie ir cilvēku uztaisīti sludinātāji. Dieva aicinātie sludinātāji nāk caur Asinīm.

Nav nozīmes, ka jūsu konfesija varbūt ir tik veca kā valsts. Taču pirmā lieta, ko atzina Dievs, bija Asinis. Tas bija vienīgais, ko Viņš bija sagatavojis dvēseles attīrīšanai. Un tas ir vienīgais, ko Dievs atzīs, un vienīgais, caur ko Dievs būs sadraudzībā – tie ir tie, kas ir zem Asinīm. “Jo, kad Es redzēšu asinis, Es paiešu, Es paiešu jums garām.” Tikai caur Asinīm; cilvēkam tas ir jāatzīst.

34 Ko viņš dara? Tagad viņš ienāk šajās trīs istabās. Viņš ieiet pielūgsmē. Sākumā, kad viņš tur ienāk... Tur ir trīs. Ir trīs stadijas, lai ienāktu. Pirmā ir caur šķīstīšanos, ūdens, caur mazgāšanu ar Vārdu; otrkārt, to asiņu atzīšana, zem kurām viņš ienāk; tad, kad viņš ir ienācis zem asinīm, viņš ir ienācis visu svēto sadraudzībā. Viņš ir kristīts tai ķermenī caur Tā Garu, Kurš nomira, Kurš uzzieda Savu Asiņu zīmi virs durvīm. Tad viņš ir attīrīts un tad piepildīts ar Svēto Garu, un kristīts ticīgo ķermenī. Tieši tur satiekas Dievs, zem izlietajām asinīm.

35 Tieši tur satikās Dievs pirmajā teltī. Tieši tur satikās Dievs otrajā Teltī. Tieši tāpēc šajā rītā ir uzcelts šis dievnams šeit. Kas tas ir? Šeit ir sanāksme, tie pagalmi. Šeit ir svētā vieta, altāris. Un šeit ir tā vieta, kur stāv sludinātājs, vissvētākā vieta, kur notiek kalpošana ar Vārdu cilvēkiem. Un ienākt vissvētākajā vietā...nevienam cilvēkam nav tiesību sludināt, ja viņš nav pabijis tur.

Lūk, kad viņš nokļūst šajā vietā, kad viņš atnāk un atzīst Vārdu, tiek nomazgāts ar Vārda ūdeni, pēc tam viņš atzīst Asinis, viņš tiek padarīts svēts, attīrīts. Tad viņš tiek ievests sadraudzībā ar ticīgajiem un ar Dievu. Tad šajā teltī... Ak, es jūtos labi, patiešām dievbijīgi!

36 Šajā teltī bija augstais priesteris, Ārons. Ak vai! Šajā sadraudzībā, kad viņš bija tur ienācis, viņš tika svaidīts, svaidītais augstais priesteris. Dāvids sacīja: “Cik jauki ir mūsu brāļiem mājot kopā vienotībā. Tas ir dārga svaidāmā eļļa, kura tika lieta uz Ārona galvas, kas notek līdz pat lejai, līdz viņa drēbju vīlēm.”

Šī svaidāmā eļļa simbolizē Svēto Garu. Ārons bija augstais priesteris, Kristus līdzība. Un ievērojiet, tajā svaidāmajā eļļā bija Šāronas rozes un ielejas lilijas aromāts. Šāronas roze, tā brīnišķīgā, lielā, sarkanā puķe, kas ir tik skaista, tā simbolizē Kristu. No tās puķes aromātu var iegūt tikai tad, kad tā tiek saberzta, samīcīta un saspiesta, lai tas aromāts būtu patīkama smarža Tam Kungam.

37 Un tā īpašā, brīnišķīgā dzīve, kuru dzīvoja mūsu Kungs, bija instruments Dieva rokās. Taču tā nevarēja būt aromāts, līdz kamēr Viņš tika saberzts, samīcīts, apspļaudīts un dzīvība tika izspiesta no Viņa Golgātā. Tas uztaisīja svaidījumu priekš mums.

Viņš bija ielejas lilija. Kas tiek iegūts no lilijām? Opijs. Ko dara opijs? Tas remdē sāpes. Tas

iemidzina tevi sapņu zemē. Ko dara Svētais Gars? Svētā Gara opijs atvieglo visas sāpes, paņem prom visas asaras, dziedina visus sirdēstus. Ielejas lilija...

38 Un ar ko ir svaidīts tas Augstais Prieteris? Gan glābšanai, gan dziedināšanai. Kas tas ir? Spožā rīta Zvaigzne, kas izstaro gaismu tumsā.

Un Ābrahāmam tika apstiprināts zvērests ar to Gaismu, kas virzījās starp tām tumsas briesmām un tiem upuriem. Ielejas lilija, spožā rīta Zvaigzne, Šāronas roze, Skaistākais no desmit tūkstošiem manai dvēselei...

Tā tad kalpotājam, kas tur stāv kā augstais priesteris, lai ieņemtu Ārona vietu, ir jābūt svaidītam ar sadraudzību. Viņš nedrīkst uzvilkt konfesionālas robežas Dieva namā. Jūs nevarat teikt, ka šī māja, šis draudzes nams pieder prezbitēriešiem, šī vieta pieder metodistiem vai baptistiem, vai pentakostiem, vai lai kas tie arī nebūtu. Tam ir jābūt namam, kas ir atvērts ikvienam cilvēkam, kas ir attīrīts no saviem grēkiem un piepildīts ar Garu, un viņš var saņemt Tā Kunga Eļļas sadraudzības prieku. Ak, kāda vieta pielūgsmei!

39 Tā notek līdz katrai konfesijai, līdz katram no Gara dzimušam brālim, kas brīvi nāk tai namā. Ārons stāv svaidīts, Jēzus šajā rītā stāv kā tas Svaidītais, lai būtu sadraudzībā ar jums, Dieva Draudze, jums, prezbitērieši, jums, metodisti, jums, baptisti, lai kurš arī atnāktu caur šķīstīšanas ūdeņiem un atzītu Asinis, un tiktu darīts svēts un kristīts ķermenī. Mani neinteresē, kāds ir tavš zīmols, tu esi Dieva dēls un meita un tev ir tiesības uz šo sadraudzību, jo tu esi izgājis tam cauri. Konfesionālās barjeras tevi apturēs, bet Svētais Gars ievēdīs tevi tajā sadraudzībā, kas ir no Dieva.

40 Ko mēs esam izdarījuši? Tā bija tās pirmās telts kārtība. Ja tāda nav šīs telts kārtība, tad tā iznīks un cietīs neveiksmi; tad tā ir velti uzcelta. Jūs, ļautiņi, kas esat ziedojuši savu iztiku, lai uzceltu šo brīnišķīgo celtni, kas ir...

Es gribu dabūt tās plānu. Mēs gatavojamies uzcelt vienu Džefersonvilā. Man tā patīk.

Es mīlu jūsu ganu, es mīlu jūs. Taču, brāli, Tā Kunga namā ir noteikta kārtība. Tas ir templis, kas ir veltīts.

Tas bija ēnās. Mozus to redzēja. Pēc tam viendien Dāvids tur bija kopā ar pravieti, un viņš pateica pravietim Nātānam, viņš teica: "Vai tad ir pareizi, ka es dzīvoju namā no ciedra koka, bet mana Dieva derības šķirsts līdz šim atrodas tur ārā tajā teltī?"

Un Nātāns, būdams pravietis, zināja, ka Dāvids bija taisns ar Dievu. Viņš sacīja: "Dāvid, dari visu, kas ir tavā sirdī, jo Dievs ir ar tevi."

41 Un Dāvids vēlējās uzcelt Viņam namu. Taču tajā naktī Dievs redzēja tā pravieša vadmotīvus, redzēja ķēniņa vadmotīvus un viņu mērķus. Viņš sacīja: "Ej, pasaki Manam kalpam Dāvidam: 'Kas viņš bija? Es paņēmu viņu no aitu aploka, kur viņš ganīja dažas aitas.'" No kurienes Viņš paņēma jūs, ļaudis? "Un Es uztaisīju viņam vārdu kā zemes lielajiem."

Kad Tas Kungs man to viendien parādīja, es nodomāju: "Ak, Dievs, kas es būtu bijis?" Nabaga parasts sludinātājs kaut kur tur, nepazītu neko vairāk par Džefersonvilu. Bet viendien pie manas alas tas Kungs man to pateica, tā bija pirmā reize, kad es to izlasīju, sacīja: "Es iedevu tev lielu vārdu kā Oralām Robertam vai Billijam Grēmam, vai kādam no viņiem. No kurienes Es tevi paņēmu? Kas tu bijī?"

42 "Taču Es vienkārši nevaru ļaut tev uzcelt templi, jo Es ļaušu to uzcelt tavam dēlam." Jo tas bija līdzībās un ēnās. Sālamans uzcēla Viņam templi. Taču īstenais Dāvida Dēls ir Jēzus Kristus, kas uzcēla to īsteno Templi, kas piedzima no jaunavas. Un Viņa ķermenis ir mūžīgais Dieva Templis.

Taču līdzībās, veltīšanai, Sālamans uzcēla to templi. Atcerieties, tas tika izcirsts no visdažādākajiem akmeņiem. Tie tika izcirsti šādā un tādā veidā. Un četrdesmit tā celtniecības gados

nebija dzirdama ne zāga dūkšana, ne āmura skanēšana. Tie bija tik nevainojami izcirsti.

43 Lūk, tie akmeņi atšķīrās viens no otra. Un jūs, konfesionālie ļaudis, kas šorīt esat šeit, Dieva Baznīca un divas vai trīs dažādas konfesijas, un jūs visi pentakosti, un no Vienotības, un Divvienības, un no Trīsvienības, lai kas arī jūs nebūtu, vai jūs aptverat, ka Dievs dara to ar konkrētu mērķi?

Tie akmeņi tika izcirsti dažādi, dažādās pasaules vietās. Taču, kad tie sanāca kopā, nebija ne zāga dūkšanas, ne āmura skanēšanas. Viendien tas Galvenais Arhitekts atnāks un Kunga Jēzus Kristus ķermenis... Jūs visi no Vienotības, Divvienības, Trīsvienības, no Dieva baznīcas, pentakosti, Asamblejas sanāksiet kopā bez kurnēšanas un visi salaidumi sakritīs, visi būs svaidīti, tos svaidīs Augstais Priesteris.

Lai Viņš vienmēr stāv šajā namā svaidīts, lai izstieptu roku, lai pasveicinātu tevi, ikvienu, kas ir dzimis no Dieva Gara. Nav nozīmes, kādai draudzei viņš pieder, tas ir tavs brālis, tā ir tava māsa. Kad jūs uzvilksiet konfesionālo barjeru, Dievs atstās šo dievnamu, kad jūs nespēsiet atpazīt visu Kunga Jēzus Ķermeni. Jo Viņš nomira, lai mēs visi varētu būt glābti. Un Dievs dara to konkrētam mērķim.

44 Atcerieties, ciedri tika nocirsti Libanonā, aizplostoti uz Jafu, pārvesti no Jafas vērsu ratos uz Jeruzalemi. Garie Libanonas ciedri, kas tika pārklāti ar zeltu templī, it nekur nebija dzirdamas zāgu skaņas.

Lūk, ko viņi izdarīja, un, lūk, ko Draudze dara šodien – kad tika uzcelta pirmā nekustīgā mājvieta, nevis telts, kad bija jāiet no vienas vietas uz otru, lūk, kas tas bija – viņi kaut ko atrada, viņi uzsāka to celtni un viņi jau izdarīja noteiktu apjomu, kad viņi kaut ko atrada, viņi atrada jocīga izskata akmeni. Tas bija dīvains akmens. Tas neizskatījās tāds kā tie pārējie akmeņi. Un viņi to izbrāķēja un iemeta to nezāļu kaudzē. Viņi sacīja: “Tas akmens šajā ēkā neiederēsies.” Un viņi to aizmeta prom nezāļu kaudzē. Taču, kad viņi nonāca līdz noteiktai vietai, viņi turpināja līdz noteiktai vietai, pēc kāda laiciņa viņiem ēkā parādījās caurums. Un viņiem nebija nekā, kas tajā iederētos.

45 Lūk, kur šodien esat nonākušas jūs, draudzes, jūs, konfesijas; jūs cēlāt un apmetāt sienas, un jums ir ēkas; taču jūs redzat, ka kaut kur tur ir caurums. Un ko viņi ieraudzīja? Tas akmens, kas tika noraidīts, sacīja Jēzus, ir tas galvenais stūrakmens. Protams.

Jūs uztaisījāt konfesijas: “Mums tas ir; tie pārējie ir ārpusē.” Jūs atmetat Dieva mīlestību, galveno stūrakmeni. Man ir vienalga, cik daudz brīnumus jūs varat darīt, cik daudz jums ir praviešu, cik daudzus žēlastības darbus jūs darāt; tas nekad neatbildīs jeb neko nepaveiks, jo dzīvā Dieva Draudze tiek sakausēta un sacementēta caur mīlestību. Bet viņi to akmeni ir noraidījuši.

46 Kā Ēlija tajā alā. Sākumā viņš izdzirdēja spēcīgu pērkonu un dārdus. Pēc tam viņš izdzirda zibeņošanu. Tad viņš izdzirda vēja brāzmas. Taču Dieva tajā visā nebija.

Manuprāt, tieši to mēs esam izdarījuši šodien. Mums ir bijis uguns un asinis, un dūmi, un spēcīgs vējš. Mēs esam tik ļoti daudz dzirdējuši varenos vēju pūtienus, ka es uzdodu jautājumu, vai mēs neesam atteikušies dzirdēt to mierīgo, kluso Balsi?

Lai tas nav šādi šajā dievnamā. Lai tas stāv mierīgi, saklusa Dievu kā: “Tie, kas gaida uz To Kungu, atjaunojas savā spēkā; viņiem aug jaunas spārnu vēdas kā ērgļiem; viņi skries un nepiekusīs (tas ir, nesatrauksies). Viņi ies un nenogurs. Iemāci mani, Kungs, iemāci mani, Kungs, kā gaidīt.”

47 Protams, viņiem tas bija. Noraidītais akmens kļuva par galveno stūrakmeni, galveno stūrakmeni. Lūk, kur tas atrodas. Un, kad viņi pienācīgi aizgāja un sameklēja to stūrakmeni, un iepresēja to, tas nevainojami iederējās, un tā celtnē tika samontēta.

Tad, kad celtnē bija samontēta un viss bija pabeigts, Sālamans izziņoja veltīšanas dienu. Tas dievnams bija uzbūvēts tieši tāpat kā šis te. Sanāksme, pagalms, altāris un

vissvētākā vieta. Un paskatieties uz tiem principiem, kurus viņiem vajadzēja ievērot. Paskatieties, par ko viņiem vajadzēja stāvēt. Paskatieties, kādai bija jābūt šai viņu kopīgajai sadraudzības vietai.

48 Lai šis dievnams vienmēr stāv par šiem principiem, kas toreiz bija līdžībā, bet tagad ir tiešā nozīmē. Toreiz kārtība bija tāda, ka ar mirušiem dzīvniekiem tika aplacīts salīdzināšanas vāks, bet tagad žēlastības tronis ir aplacīts ar Jēzus Kristus Asinīm. Un, kad mēs ienākam, mums ir jāatzīst Asinis un Dieva dziedināšanu, Dieva spēku. Mums ir jāatzīst pilno Evaņģēliju. Mums ir jābūt sadraudzībā ar katru brāli vai māsu, kas vēlas sadraudzību, kas ir atnākuši caur tiem pašiem elementiem kā mēs. Nekad neļaujiet šai konfesijai aizšķērsot to ceļu, tad šī draudze stāvēs līdz Tā Kunga atnākšanai. Jo es ticu, ka tā ir pavisam tuvu.

49 Un, kad šķirsts bija ienests un šķīstīšanas ūdeņi novietoti pagalmā, asinis no nokautās sarkanās teles tika uzziestas virs durvīm. Kad viss bija kārtībā, Sālamans sasauca kopā cilvēkus, kā arī jūsu gans ir sasaucis jūs šajā rītā. Ak, tas bija īstens veltīšanās un sadraudzības laiks!

Lūk, ko es gribu pateikt noslēgumā. Viņi sasauca tos kopā. Un, kad cilvēki sanāca, lai redzētu, ka Dievam visbeidzot bija vieta, kur Viņš satiksies ar viņiem... Viņa Evaņģēlija iedalījums bija izskaidrots. Pieejas veids bija izskaidrots. Viss bija izdarīts pareizi.

Paskatieties, viņi izsauca dažādu mūzikas instrumentu spēlētāju bērņus, un viņi nostājās pie altāra austrumu puses; viņi bija ģērbti baltā, un viņi dziedāja dziesmas ar prieku. Cilvēki slavēja Dievu tā, ka šķīta, ka skan viena balss. Ja tā nav Vasarsvētku diena, tad es nekad dzīvē to neesmu redzējis, kad tā ir savā spēkā un savā... [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.]

50 Tas templis bija gatavs veltīšanai. Vai jūs šajā rītā esat gatavi veltīšanai? Atcerieties, Israēls tur atradās ne tikai tempļa veltīšanai, bet tur ienākot viņi atkal veltīja Dievam paši sevi.

Pentakostu draudze šodien... Un šis te gans, es ticu tam no visas sirds, ir Dieva vīrs. Es ticu, ka viņš stāv par tiem principiem, kurus Dievs mums ir iedevis. Tāpēc jūs saprotat, ka draudzes veltīšana nenozīmē tikai atnākt un pateikt: "Kungs, mēs atdodam Tev šo celtni." Bet tas nozīmē: "Kungs, mēs atdodam Tev sevi kā upuri." Lilija uz altāra katrā Lieldienu rītā nav tas, ko grib Dievs; Viņš grib grēcinieku uz altāra. Tā nav ēkas izcilība un skaistums, kaut arī tas ir labi. Tāds bija Sālamana templis. Bet tas ir pakļauties Dieva principiem, atnākot un upurējot sevi Dieva kalpošanai.

51 Un, kad Israēls visbeidzot bija uztaisījis vienu vietu, kur viņi visi varēja uzturēties, atnākt uz to vietu un satikt Dievu, būdami asins sadraudzībā, tad viņi sāka dziedāt ar prieku. Viņi sāka spēlēt arfu. Viņi slavēja Dievu tādā vienprātībā, ka izklausījās, ka dziedātu viena balss.

Sālamans nostājās un lūdza, un veica veltīšanu Tam Kungam. Un, kad viņš to izdarīja, atcerieties, šķirsts jau bija ienests zem ķerubu spārniem un nolikts svētajā vietā. Taču, kad cilvēki veltīja nevis draudzi, nevis celtni, bet, kad cilvēki kļuva vienprātīgi un lūdzās vienprātīgi, un dziedāja vienprātīgi, un viss bija vienprātīgi, tad Svētais Gars Uguns Staba veidolā ienāca tai ēkā un apstājās tajā vietā. Un tajā ēkā bija tik liela godība, ka priesteri vairs nespēja kalpot.

52 Dievs, lai tā notiek atkal. Lai tas atkārtojas šai mazajā dievnamā. Mēs izejam caur Asinīm, tas ir, zem Kunga Jēzus Asinīm, atzīdamies savos grēkos un būdami piepildīti ar Viņa Garu, un atnākam šeit... Un šajā rītā jums, ļaudis, būtu jābūt tikpat priecīgiem un laimīgiem par šo mazo dievnamu, kā Israēls bija par savējo.

Atnāciet caur to pašu kārtību, kā atnāca viņi, un laime ienāks jūsu sirdī. Turi savā sirdī, ka tu nekad nenosodīsi nevienu cilvēku, kas ir dzimis no Gara, ka tu būsi sadraudzībā ar visiem Viņa kalpiem, ar visiem Viņa ļaudīm. Lai tā ir starpkonfesionāla iestāde. Lai tā ir tāda vieta, kur var ienākt ceļinieks. Lai šis nams ir tāda vieta ceļa malā. Lai tā ir vieta, kur pilgrims, ceļinieks var atrast mieru, ienākot pa šīm durvīm. Lai šīs vietas gans dzīvo tik ilgi, lai redzētu Tā Kunga atnākšanu. Lai sanāksme aug un plaukst visā, ko jūs darīsiet. Lai Dieva svētības ir uz tās. Un Viņš,

kurš padarīja mani par kalpotāju... caur Viņa žēlastību es pasludinu šo svētību šai mazajai draudzītei, ka šis apsolījums paliks tik ilgi, kamēr vien šī vieta būs saskaņā ar Dieva kārtību. Taču, ja tā izies ārpus Dieva kārtības, ar to var notikt jebkas.

53 Pārliecinieties, ka Asinis ir uz katras jūsu sirds durvju pārsedzes. Uz to durvju ailes, ka tur nav nekādu konfesionālo barjeru, ka tur nav nekādu atšķirību; mēs visi esam viens Jēzū Kristū. Lai tas ir jebkuram, kas atnāktu un būtu sadraudzībā. Lai vienmēr no šīs svētās svētnīcas tiek sludināts pilns Evaņģēlijs. Lai ir tā, ka šajā vietā vienmēr ir augšāmceltā Jēzus brīnumi un zīmes, un brīnumdarbi.

Lai tas svaidītais Augstais Priesteris ar eļļu un opiju mierina katru salauztu sirdi. Lai tā Šāronas Roze, Gara mīlīgums, tik ļoti piesātina svaidāmo eļļu, lai šeit tas tiek tā sludināts un demonstrēts, ka cilvēki no visas apkārtnes atnāks un sacīs: "Patiesi, Dievs ir ar jums."

54 Lai zīmes un brīnumi pavada mūsu brāļa sludināšanu. Un, ja viņš dosies kaut kur citur vai aizies no šīs dzīves, lai tas, kurš būs pēc viņa, ienāk šajā ēkā, kā tas jau ir bijis visus šos gadus kopš Sema Džounsa un pārējiem. Lai šeit vienmēr skan Svētā Gara Evaņģēlijs. Lai tas nekad neielaižas kompromisā un nenovelk robežlīnijas caur jebkuru konfesiju. Lai tas vienmēr ir atvērts ikvienam, kas vien gribēs atnākt un dzert no Tā Kunga avotiem.

55 Kamēr mēs lūgšim, kā darīja Sālamans, veltīšanas lūgšanu, lai sanāksme pieceļas kājās, paceļ rokas un lūdzas savā veidā, un pateicas Dievam par šo dievnamu un par pielūgsmes vietu, ka Tas Kungs, mūsu Dievs, visbeidzot ir atradis vietu, kur Viņš var ielikt Savu Vārdu, un būt tur, kur ir Asinis un Gara sadraudzība. Lai tagad ikviens paceļ savu galvu. Un mūsu pašu veidā veltīsim sevi līdz ar šo templi Dieva godībai.

56 Visuvarenais Dievs, mēs ienākam Tavā Klātbūtnē, pienesdami Tev cilvēka bērnu roku darbu, šo dievnamu, jo tas ir uztaisīts no materiāla, ko sagādāja asaras, upurēšanās un smags darbs. Rūpīgas rokas to uzkonstruēja un padarīja par šādu vietu. Un uz viņu sirdīm bija tāda pati nasta, kāda bija uz Dāvida sirds. "Nav pareizi, ka mūsu pielūgsmes ir šādā vecā, sabrukušā būdā, kad daudzi no mums dzīvo labās mājās."

Ak, Kungs Dievs, lai notiek tā, ka tas pats Svētais Gars un tie paši Dieva principi tagad šajā dievnamā tiek sludināti to īstenajā nozīmē. Lai šodien atnāk Svētais Gars un ienāk pa tām durvīm, un apstājas uz ikviena. Lai dzīvā Dieva spēks ir šajā dievnamā. Lai tas vienmēr stāv Jēzus Kristus Vārda slava.

57 Kungs Dievs, mēs atdodam to Tev, šo roku darbu, pūles, smago darbu, raizes. Un, Kungs, lai tas nav velti, bet lai cilvēki aptver savas veltīšanās vēstījumu Tev šajā rītā, kad tiek veltīts šis dievnams.

Lai Tavs Gars, Kungs, nāk uz šo vietu. Lai katrs vīrietis vai sieviete, kas nav Kristū, kad viņi ienāks pa šīm durvīm, lai viņi saprot, ka tā ir ieiešana zem Asinīm. Lai šeit ir tāda Kristus svētlaimes sajūta, Gara mīlīgums, ka vīrieši un sievietes nāks šurp no visām pilsētas malām un apkārtnes, lai dzirdētu Evaņģēliju, kas skan šeit. Lai šī sanāksme ir tik ļoti pikanta un sālīta ar Svētā Gara kristību, ka viņi tiek saukti par zemes sāli. Dāvā to, Kungs. Uzklusi mūsu lūgšanas šajā rītā.

58 Mēs atdodam Tev ne tikai šo dievnamu, bet mēs atdodam Tev sevi kalpošanai šim dievnamam un tam mērķim, kam tas ir paredzēts. Ak, Dievs, pieņem mūs šajā rītā, mēs esam Tavi bērni. Šajā rītā mēs stāvam šeit pie Tavām kājām, mūsu rokas ir paceltas, mūsu acis lūkojas augšup, jo mēs ticam, ka Svētais Gars ir šeit klātesošs. Sadzirdi mūs, Kungs, un pieņem mūsu lūgšanu. Un pieņem mūsu aizlūgumu par Tavu labestību, mūsu roku darbu, kad mēs liekam to Tavā priekšā. Lai Dieva spēks paņem mūsu upuri un paņem mūs kopā ar to, un novēl gan šo dievnamu, gan sanāksmi Dieva Valstībai un Viņa Dēla darbam. Jo mēs prasām to Jēzus Kristus Vārdā, atdodami to Tev. Āmen. Varat apsēsties.

59 Tagad šis dievnams pieder Visuvarenajam Dievam. Jūs piederat Visuvarenajam Dievam. Vienmēr uzturiet sevi tīrus; uzturiet savu draudzi tīru. Uzturiet to kārtībā, lai ikviens garām braucošais gribētu ienākt un būt sadraudzībā ar jums; lai jums ir tik mīlīgs Gars, lai jūs varētu pasniegt roku ikvienam un piedāvāt viņiem palīdzību. Nav nozīmes, cik dziļi grāvī viņi atrodas – tieši tāpēc šis dievnams ir šeit, Dieva žēlastības svētnīca. Tas ir jūsu...

NAMA VELTĪŠANA TAM KUNGAM

(Dedication Of Building To The Lord)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1959. gada 8. jūlija rītā Klivlendā, Tenesijas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 59-0708m ilgst 59 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2022. gadā.